

Ballet Cullberg

GRAN TEATRE DEL LICEU

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 92-93

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona
Ministerio de Cultura
Diputació de Barcelona
Societat del Gran Teatre del Liceu

Hay pocos instrumentos tan bien afinados como éste.

LEGEND

El Honda Legend es como un instrumento musical. Su motor es de una precisión singular, y sus 204 caballos responden de inmediato a la menor presión sobre el acelerador. La nobleza de las aleaciones con que está construido y la exactitud milimétrica de sus piezas, permiten que el motor del Legend interprete verdadera música.

La suspensión es suave, por eso el Legend se desplaza por el asfalto como las notas por el pentagrama.

La calidad de los acabados y de los materiales en el Legend es sólo comparable a la de un Stradivarius.

El Honda Legend es realmente como un instrumento musical. Pero el mejor afinado de todos.

Ballet Cullberg

El llac dels cignes

Dimarts, 15 de setembre, 21 h., funció núm. 3, torn A
Dimecres, 16 de setembre, 21 h., funció núm. 4, torn D
Dijous, 17 de setembre, 21 h., funció núm. 5, torn B
Divendres, 18 de setembre, 21 h., funció núm. 6, torn E
Dissabte, 19 de setembre, 21 h., funció núm. 7, torn C
Diumenge, 20 de setembre, 17 h., funció núm. 8, torn T

Volar y otras artes

IBERIA colabora con el teatro del Liceo en esta temporada de Opera. Es nuestra manera de dar alas al Arte. Y a la cultura.

* IBERIA: Patrocinador de la Temporada de Opera del Teatro del Liceo de Barcelona.

Centre Nacional del Teatre Suec

Ballet Cullberg

Fundadora Birgit Cullberg

Director artístic	Mats Ek
Directora administrativa/ Productora	Marian Laurell
Assistents d'assaig	Lena Wennergren Margareta Lidström
Directora de la gira	Kerstin Söderlund
Secretaria	Margareta Wall
Directora de premsa	Monica Sundquist
Secretaria de premsa	Lena Söderberg

Ballarins

**Yvan Auzely, Philippe Blanchard, Bernard Cauchard,
Boaz Cohen, Anna Diehl, George Elkin, Gunilla Hammar,
Marc Hwang, Ana Laguna, Håkan Larsson, Rami Levi,
Vanessa de Lignière, Joke Martin, Vanessa McIntosh,
Monica Mengarelli, Talia Paz, Veli-Pekka Peltokallio,
Rafi Sadi, Pompea Santoro, Allyson Way**

Pianista	Per Lejring
Cap tècnic i tècnic de llum	András Balogh
Mestre d'escena	Nils Engström
Tècnic de so i assistent d'escena	Göran Stegborn
Tècnics de llums	Ebbe Jansson Jörgen Jansson
Sastres	Annika Skogh Gaétan Massé
Manager	Nacho Sánchez

Ballet Cullberg

Les arrels del Ballet Cullberg, les trobem l'any 1939, quan la ballarina i coreògrafa sueca Birgit Cullberg, torna al seu país, després d'haver estudiat a l'Escola Jooss-Leeder a Anglaterra, i funda amb uns companys un petit grup que organitza vetllades de dansa i col·labora en les revistes de Karl Gerhard. Però, a causa de les difícils condicions de treball, el grup es dissol un any més tard.

El 1944, Birgit Cullberg, hereva de la tradició expressionista, fa un nou intent, i forma un nou grup de dansa, en el qual destaca un dels seus alumnes, Ivo Cramer, amb qui funda, dos anys més tard, el grup Svenska Dansteatern (Teatre Suec de la Dansa).

El 1950, Birgit Cullberg obté amb *La senyoreta Júlia*, sobre l'obra de Strindberg, el primer reconeixement de gran coreògrafa i el reclam de companyies internacionals de dansa. L'èxit de l'obra amb l'American Ballet Theatre de Nova York, el 1958, amb Violeta Verdy i Eric Bruhn, va fer que l'atenció entorn a la Cullberg creixés, i que la seva presència es donés per perduda en el seu país d'origen. En comptades ocasions torna per actuar a Suècia, mentre que continua muntant els seus ballets arreu del món: Estats Units, Dinamarca, Alemanya, Xile, etc.

El 1967, les autoritats sueques aconsegueixen rescatar-la de nou per al país gràcies a la creació del Ballet Cullberg, una companyia que pertany al Teatre Nacional Suec, i que servirà d'instrument homogeni amb el qual la coreògrafa desenvoluparà un extraordinari treball coreogràfic, sorgit de la fusió de coneixements adquirits de l'expressionisme alemany, la dansa acadèmica i la tècnica Graham.

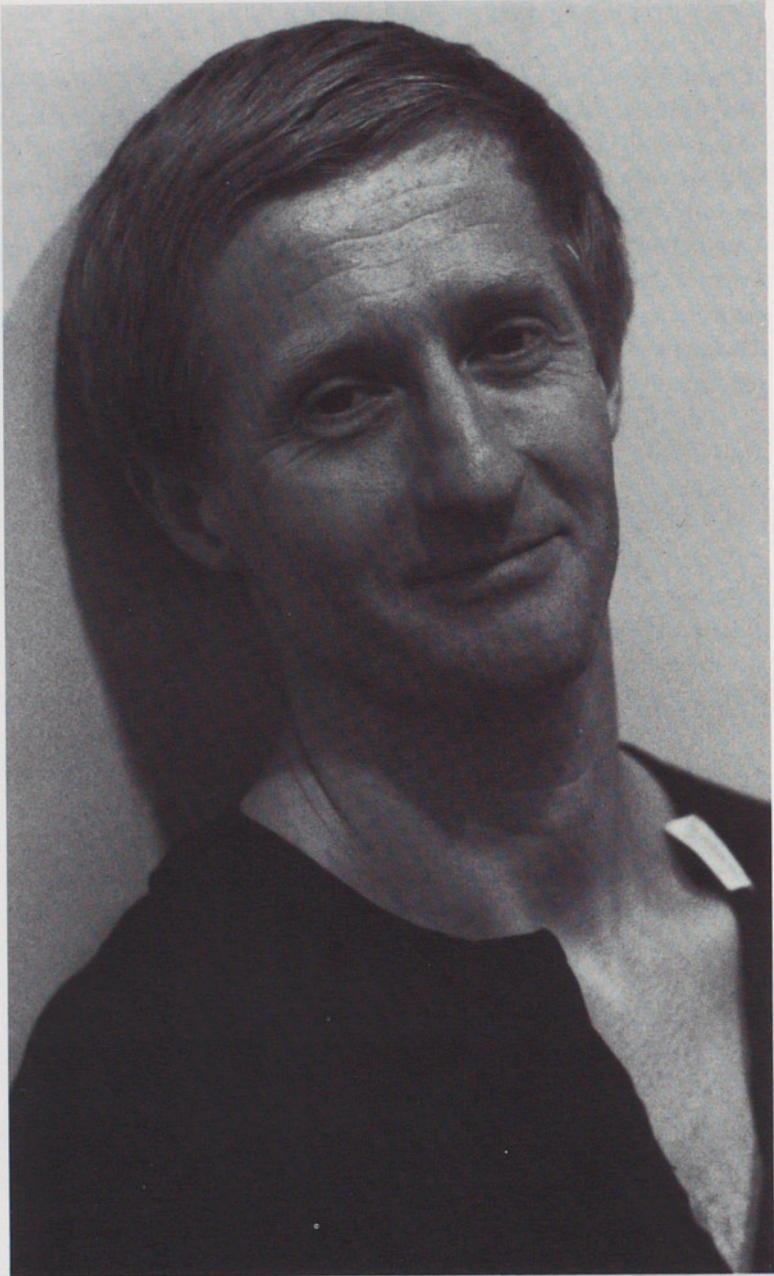
Si bé el Ballet Cullberg es formà entorn a la coreògrafa, que creà per a la companyia obres tan notables com: *El ren de la lluna*, *La mort d'Eurídice*, *Adam i Eva*, *Els set pecats capitals* i *Romeo i Julieta*, entre d'altres, la companyia sueca ha inclòs també en el seu repertori obres de coreògrafs tan rellevants com Kurt Joos, Merce Cunningham, Lucas Hoving, Flemming Flindt, Donya Feuer, Eske Holm, Jiri Kylian, Alvin Ailey, Christopher Bruce, Nacho Duato i William Forsythe. En qualitat de ballarins han col·laborat amb la

companyia figures com: Melissa Hayden, Veronika Mlakar, Maurice Béjart i Rudolf Nureyev.

A més de les gires per Suècia, la companyia ha realitzat «tournées» arreu del món. Aproximadament la meitat de les representacions anuals es fan a l'estranger. El Ballet Cullberg ha visitat més de 20 països europeus, ha realitzat gires per Amèrica del Sud i per països dels cinc continents.

L'any 1988, Mats Ek, fill de Birgit Cullberg, assumeix la direcció artística de la companyia, i la seva qualitat de coreògraf, formada per una gran personalitat i per una peculiar manera de presentar els sentiments i les actituds dels humans, contribueix a catapultar el Ballet Cullberg a un primeríssim pla internacional.

M a t s E k

En la vida de Mats Ek, fill de Birgit Cullberg i de l'actor Anders Ek, sempre ha existit la dansa i el teatre.

Als 17 anys començà els assaigs de dansa amb el seu germà gran, Niklas, però aviat els abandonà per dedicar-se al teatre, art del qual arribà a ser intèrpret i director d'obres com *Andròmeda* de Racine, *El testament* de Tolstoi i *Una nit de febrer* de Staffan Gothe, entre d'altres, sense oblidar el seu treball com ajudant de direcció i coreògraf en l'escenificació del *Woyzeck* d'Ingmar Bergman.

Però quan Mats Ek tenia 27 anys, abandonà el teatre i tornà a la seva faceta de ballarí, i intervingué en diverses obres que representà el Ballet Cullberg. Tres anys més tard, el 1976, debutà com a coreògraf amb el ballet *El calefactor*, i aquell mateix any revelà el seu enginy creatiu amb el ballet dramàtic *Sant Jordi i el Drac*. De la seva producció posterior cal destacar, entre d'altres, les obres: *Soweto*, *La casa de Bernarda de Alba*, *Antígona*, *Carmen* i *Caïm i Abel*, peça que creà per al Nederlands Dans Theater de L'Haia durant l'any que treballà com a ballarí i coreògraf en la companyia holandesa.

Mats Ek, que pensa que el Ballet Cullberg representa el ball dramàtic modern amb vinculacions socials, aconsegueix, l'any 1982, amb la seva versió de *Giselle*, un dels èxits més ressonants del món coreogràfic. En la seva transposició, el coreògraf canvia el concepte del Romanticisme del segle XIX per una nova concepció de romanticisme que respecta el caràcter realista del primer acte i el romanticisme somiador del segon acte, però aportant un missatge social i psicològic, i la indignació intensa que es troba en la majoria dels seus ballets.

Cinc anys més tard de l'estrena de *Giselle*, Mats Ek crea una versió sobre un altre dels ballets de repertori més populars, *El llac dels cignes*, on el coreògraf posa de manifest la seva sensibilitat en perfilar els sentiments humans que habiten en l'obra mítica.

El llac dels cignes

Dies 15, 16 i 19 de setembre, a les 21 h.

Dia 20 de setembre, a les 17h.

Coreografia	Mats Ek
Música	Piotr Ilitx Txaikovski
Música enregistrada interpretada per	Orquestra Simfònica de la Ràdio Soviètica Dir.: Gennadi Rozdestvenski
Escenografia i vestuari	Marie-Louise Ekman
Luminotècnia	Göran Westrup
Repetidora	Lena Wennergren
Productora	Marian Laurell

Acte I

<i>Al Castell. Festa d'aniversari del Príncep</i>	Príncep Reina Un obsequi d'aniversari Dos cavallers	Yvan Auzely Monica Mengarelli Vanessa McIntosh Marc Hwang Rafi Sadi
	Tres bufons	Anna Diehl Pompea Santoro Allyson Way
	Quatre bufons	Philippe Blanchard Bernard Cauchard Boaz Cohen Gunilla Hammar Håkan Larsson Vanessa de Lignière Joke Martin Talia Paz

Acte II

<i>Nit al llac dels cignes</i>	El vell Rothbart Odette, reina dels cignes Altres cignes	Veli-Pekka Peltokallio Ana Laguna Bernard Cauchard Gunilla Hammar
------------------------------------	--	--

Håkan Larsson
Rami Levi
Joke Martin
Talia Paz
Rafi Sadi

Tres ànecs

Anna Diehl
Pompea Santoro
Allyson Way

Pausa

Acte III

Pel món

Bufó

Anna Diehl

Un jove

Veli-Pekka Peltokallio

Rússia

Cinc camperoles

Joke Martin
Vanessa McIntosh
Talia Paz
Pompea Santoro
Allyson Way

Israel

Dos jueus

Boaz Cohen
Rafi Sadi

*(Música:
Folklore jueu)*

Espanya

Quatre «matadores»

Philippe Blanchard
Bernard Cauchard
Marc Hwang
Rami Levi

Una senyoreta
La vella Berta, la Roja
Odile, cigne negre

Gunilla Hammar
Veli-Pekka Peltokallio
Ana Laguna

Acte IV

*De retorn al llac
dels cignes*

Vells, cignes

Philippe Blanchard
Marc Hwang
Håkan Larsson
Joke Martin
Vanessa McIntosh
Talia Paz
Rafi Sadi
Pompea Santoro

El llac dels cignes

Dies 17 i 18 de setembre, a les 21 h.

Coreografia	Mats Ek
Música	Piotr Ilitx Txaikovski
Música enregistrada interpretada per	Orquestra Simfònica de la Ràdio Soviètica Dir.: Gennadi Rozdestvenski
Escenografia i vestuari	Marie-Louise Ekman
Luminotècnia	Göran Westrup
Repetidora	Lena Wennergren
Productora	Marian Laurell

Acte I

<i>Al Castell. Festa d'aniversari del Príncep</i>	Príncep	George Elkin
	Reina	Talia Paz
	Un obsequi d'aniversari	Gunilla Hammar
	Dos cavallers	Rami Levi Rafi Sadi
	Tres bufons	Anna Diehl Pompea Santoro Allyson Way
	Quatre bufons	Philippe Blanchard Bernard Cauchard Ana Laguna Håkan Larsson Joke Martin Vanessa McIntosh Monica Mengarelli Veli-Pekka Peltokallio

Acte II

<i>Nit al llac dels cignes</i>	El vell Rothbart	Boaz Cohen
	Odette, reina dels cignes	Vanessa de Lignière
	Altres cignes	Philippe Blanchard Marc Hwang Håkan Larsson

Tres ànecs

Joke Martin
Vanessa McIntosh
Monica Mengarelli
Rafi Sadi

Anna Diehl
Pompea Santoro
Allyson Way

Pausa

Acte III

Pel món

Bufó

Allyson Way

Rússia

Un jove
Cinc camperoles

Veli-Pekka Peltokallio
Anna Diehl
Gunilla Hammar
Joke Martin
Monica Mengarelli
Pompea Santoro

Israel
(Música:
Folklore jueu)

Dos jueus

Boaz Cohen
Rafi Sadi

Espanya

Quatre «matadores»

Philippe Blanchard
Bernard Cauchard
Marc Hwang
Rami Levi

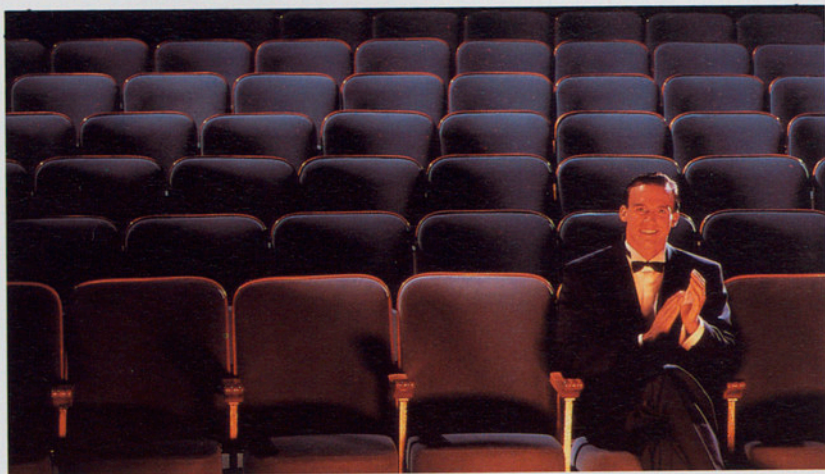
Una senyoreta
La vella Berta, la Roja
Odile, cigne negre

Vanessa McIntosh
Boaz Cohen
Vanessa de Lignière

Acte IV

De retorn al llac Vells, cignes
dels cignes

Bernard Cauchard
Gunilla Hammar
Håkan Larsson
Rami Levi
Joke Martin
Monica Mengarelli
Rafi Sadi
Pompea Santoro

NOCHE DE ESTRENO

Si en el estreno de su ópera o concierto favoritos quiere experimentar esta sensación, tiene dos opciones: comprar todas las butacas del aforo o tener un reproductor Láser Disc Pioneer.

La primera opción dudamos mucho que pudiera hacerla realidad en ningún teatro del mundo. En cambio la segunda, además de ser posible, le permite ver y escuchar, con la máxima calidad que ofrece la tecnología digital, sus óperas o conciertos preferidos en su propia casa.

Nuevos reproductores de Láser Disc Pioneer. Perfección de sonido y pureza de imagen para disfrutar de auténticas noches de estreno.

AVGUSTA BBT

 PIONEER
The Art of Entertainment

El llac dels cignes, història del ballet

Piotr Ilitx Txaikovski acabava d'escriure el *Tercer Quartet* quan compongué per encàrrec del director del Teatre Imperial de Moscou, V. P. Begichev, una partitura per a un ballet en quatre actes que es denominaria, *El llac dels cignes*, basat en un llibret escrit pel mateix director, a la vegada dramaturg, en col·laboració amb Vasily Heltzer, que situà la història a l'Alemanya de l'Edat Mitjana.

El príncep Sigfrid acaba de complir 21 anys i, en la festa de celebració de l'aniversari, la seva mare li recorda que ha de buscar esposa, motiu pel qual la reina organitza un ball on aniran totes les joves casadores de la cort.

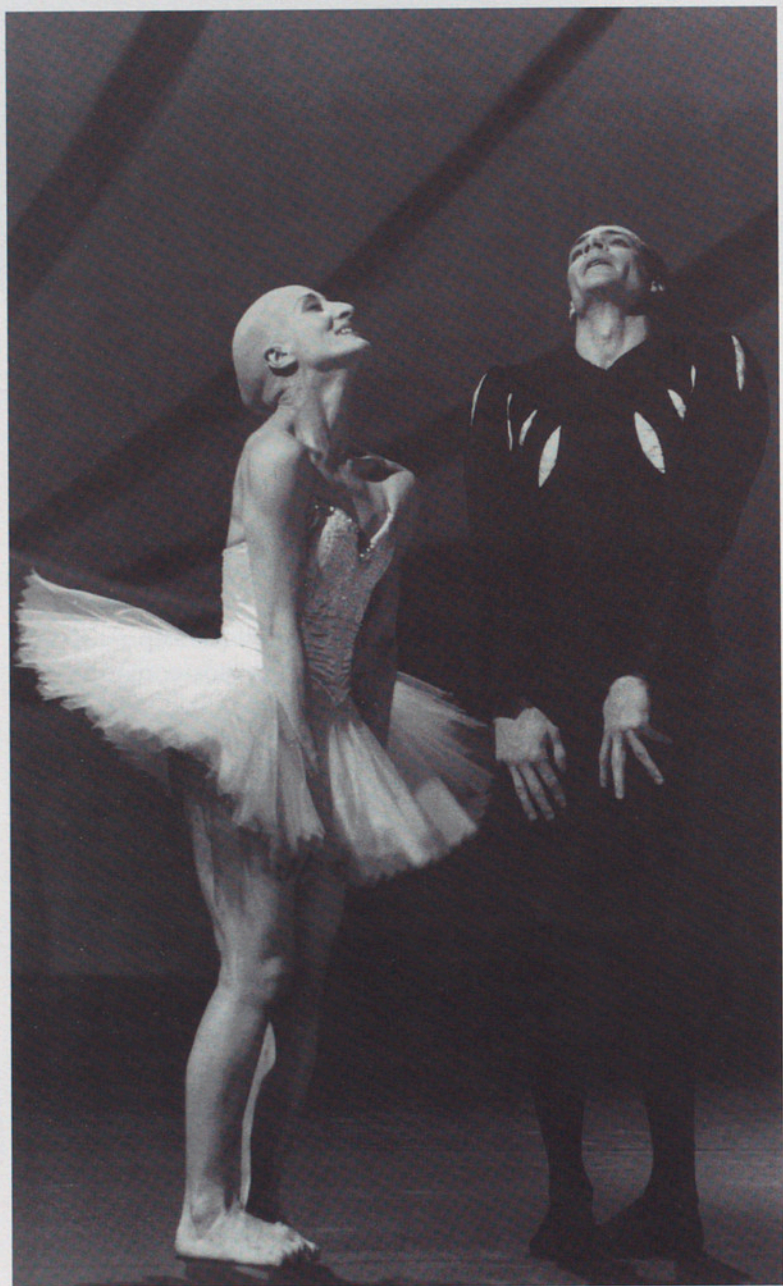
Durant una cacera de cignes el príncep s'enamora d'Odette que, semblant a altres donzelles, ha estat convertida en cigne pel malvat bruixot, Rothbart, i recobra la seva figura humana durant un curt període de temps.

En la festa organitzada per escollir muller, el príncep no se sent atret per cap donzella. Una fanfara anuncia dos convidats. Són el malvat Rothbart, vestit de cavaller i la seva filla Odile, que va vestida de negre, però a qui el seu pare ha transformat perquè s'assembli a Odette. El príncep cau en l'engany i l'escull per esposa. L'últim acte té lloc al costat d'un llac on romanen un grup de noies-cignes i es desenvolupa un final feliç per a Odette i el príncep Sigfrid, que ha aconseguit trencar el malefici del malvat.

La primera posta en escena de *El llac dels cignes* es remunta al 4 de març de 1877, amb una coreografia de Julius Reisinger, que es presentà al Teatre Bolshoi de Moscou, amb decorats de Changuine, Waltz i Groppius, i amb la ballarina Pelegaya M. Karpakova com a protagonista.

Aquesta trivial i incompleta versió resultà un fracàs, com també succeí amb les versions posteriors que es van realitzar al Teatre Bolshoi amb coreografia de Joseph Hansen, la primera estrenada el 13 de juliol de 1880 amb Y. Kalmikova com a protagonista, i la segona el 28 d'octubre de 1882 amb Lydia Geiten.

La versió de *El llac dels cignes* que ha arribat fins als nostres dies, data de la producció de Sant Petersburg, amb coreografia de Lev

Ivanov i Marius Petipa, estrenada al Teatre Marinsky el 17 de gener de 1895, quasi dos anys després de la mort de Txaikovski.

L'1 de març de 1894 se celebra una vetllada en honor de la memòria de Txaikovski al Teatre Marinsky. El programa inclou el segon acte de *El llac dels cignes*, posat en escena en aquesta ocasió per Ivanov, ajudant de Marius Petipa.

En aquella representació el paper d'Odette va ser interpretat per la famosa ballarina italiana Pierina Legnani, i, motivat per l'èxit que obtingué la representació, Petipa decideix la reposició íntegra del ballet i encomanà al compositor Riccardo Drigo que recuperés la partitura de Moscou. Drigo va creure oportú d'eliminar alguns números de ballet i de substituir-los per unes quantes «peces de saló» curtes de Txaikovski, així com d'incloure un fragment en el tercer acte d'un compositor anònim, que s'especula que és obra d'ell.

La versió d'Ivanov i Petipa va ser tot un èxit i, en la vetllada, la ballarina Pierina Legnani interpretà el doble paper d'Odette-Odile, i introduí els seus famosos trenta-dos «fouettes», que donà a conèixer en el ballet *La Ventafocs*, com a coda del seu «pas de deux» del tercer acte.

Posterior a Pierina Legnani grans ballarines han interpretat el paper principal de *El llac dels cignes*, de les quals cal destacar: Anna Paulova, Matilde Kschessinskaia, Olga Preobrajenska Tamara Karsavina, Olga Spessivtzeva, Galina Ulanova, Alicia Markova, Alexandra Danilova, Maia Plisetskaia, Margot Fonteyn i Nataria Makarova.

Coreògrafs d'arreu del món s'han inspirat en l'obra original per a crear una versió de *El llac dels cignes*. Cal citar: Michel Fokine (1910), Agrippina Vaganova (1933), Nicholas Sergeyev (1934), Harald Lander (1938), George Balanchine (1951), Vladimir Bourmeister (1953), Frederick Ashton (1963), John Cranko (1963), Rudolf Nureyev (1964), Kenneth McMillan (1964), Erik Bruhn (1967), Yuri Grigorovich (1969), John Neumeier (1976) i Peter Darrell (1977).

ÓPERA

Cada noche, estreno en su casa

Desde su casa se abren las puertas a los mejores teatros del mundo.

Desde su casa, las mejores representaciones de Ópera. Con las mejores voces, orquestas y coros. Una colección de 30 óperas íntegras que constan de vídeo hi-fi y monografía que incluye libreto bilingüe.

Primera representación:

“AIDA” con Pavarotti.

Desde la Scala de Milán.

Vídeo+monografía

por sólo **1.495 ptas.**

Quincenalmente en su quiosco.

ORBI • FABBRI

Próximos títulos:

(a 2.995 ptas. c/u)

“LA TRAVIATA” con Plácido Domingo.

“CARMEN” con la puesta en escena de Nùria Espert.

Para mayor información llame al teléfono 280 05 12

La versió d'un suec

Quan Mats Ek parla de *El llac dels cignes* parla en primer lloc de la música de Txaikovski, que en la seva opinió és la causa principal de la supervivència de l'obra. «Algú ha dit que la música de Txaikovski és com les flors, però no com les llavors», diu Mats. «Però les flors tenen les seves arrels en una profunda tristesa, en una nostàlgia i una alegria salvatge i quasi desesperada, que fa que les flors siguin seductores i al mateix temps perilloses». Amb la seva versió de *El llac dels cignes*, estrenada el 1987, Mats Ek torna al repertori del ballet romàntic, i com en la vegada anterior, amb *Giselle*, amb l'obstinació que la seva translació no creï polèmica enfront de l'obra original. Pel contrari, tracta de trobar els sentiments i complicacions que poden existir en la forma i l'expressió temporal lligades a la narració de la llegenda integrada pel príncep, el cigne negre i el cigne blanc, la mare i el bruixot. Mentre que en la *Giselle* de Mats Ek atreïen els forts contrastes entre

els dos actes, les diferències socials i els diferents semblants d'amor, en *El llac dels cignes* fascina la música i la vida que aquesta pot inspirar dins el marc concret de la llegenda.

El llac dels cignes de Mats Ek és la història d'una evolució amb obstacles, una ruptura massa difícil per a poder ser degudament realitzada.

En la versió del coreògraf suec, el príncep es baralla amb la seva mare, dona dominant i autoritària, per anar a recórrer el món. Visita alguns dels països descrits per la música. Primer està alegre, després l'envaeix el temor. Es troba amb el cigne negre, que molt bé pot representar dos aspectes de la mateixa persona, tractant-se d'un ideal confrontat amb la realitat.

El príncep se sent terroritzat pel món que l'envolta, aquest món que amenaça els seus somnis de puresa. Torna al llac dels cignes, un desterrament interior. Això pot marcar un nou punt de partida en el llac amb els animals que l'habiten.

Montse G^a. Otzet

Prima voce.

CRONOMETRO ROLEX DAY-DATE EN ORO DE 18 QUILATES. ESFERA Y BISEL ENGARZADOS DE BRILLANTES.

Oro Rolex. El metal más precioso y el reloj más preciso. Al unísono, en una joya que va más allá del tiempo. Una forma única de brillar. El latido más exclusivo. Música para quienes entienden el idioma de los símbolos.

ROLEX
of Geneva

J. ROCA Joyero. Paseo de Gracia, 18. BARCELONA
Boutique Diagonal, 580. BARCELONA

El lago de los cisnes, historia del ballet

Pyotr Ilich Tchaikovsky terminaba de escribir el *Tercer Cuarteto* cuando compuso por encargo del director del Teatro Imperial de Moscú, V. P. Begichev, una partitura para un ballet en cuatro actos que se denominaría *El lago de los cisnes*, basado en un libreto escrito por el propio director, a la vez dramaturgo, en colaboración con Vasily Heltzer, que sitúa la historia en la Alemania de la Edad Media.

El príncipe Sigfrid acaba de cumplir 21 años y, en la fiesta de celebración del aniversario, su madre le recuerda que ha de buscar esposa, motivo por el cual la reina organiza un baile donde acudirán todas las jóvenes casaderas de la corte.

Durante una cacería de cisnes el príncipe se enamora de Odette que, al igual que otras doncellas, ha sido convertida en cisne por el malvado brujo, Rothbart, y recupera su figura humana durante un corto período de tiempo.

En la fiesta organizada para escoger esposa, el príncipe no se siente atraído hacia ninguna muchacha. Una fanfarria anuncia dos invitados. Son el malvado Rothbart, vestido de caballero, y su hija Odile, que va vestida de negro, pero a quien su padre ha transformado para parecerse a Odette. El príncipe cae en el engaño y la escoge por esposa.

El último acto tiene lugar al borde del lago donde permanece un grupo de muchachas-cisne y se desarrolla un final feliz para Odette y el príncipe Sigfrid, que ha conseguido romper el maleficio del malvado.

La primera puesta en escena de *El lago de los cisnes* se remonta al 4 de marzo de 1877, con una coreografía de Julius Reisinger que se presenta en el Teatro Bolshoi de Moscú con decorados de Changuine, Waltz y Groppius, y con la bailarina Pelagaya M. Karpakova como protagonista.

Esta trivial e incompleta versión resultó un fracaso, como también sucedió con las versiones posteriores que se realizaron en el Teatro Bolshoi con coreografía de Joseph Hansen, la primera estrenada el 13 de julio de 1880 con Y. Kalmikova como protagonista, y la segunda el 28 de octubre de 1882 con Lydia Geiten.

La versión de *El lago de los cisnes* que ha llegado hasta nuestros días, data de la producción de San Petersburgo, con coreografía de Lev Ivanov y Marius Petipa, estrenada en el Teatro Marinsky el 17 de enero de 1895, casi dos años después de la muerte de Tchaikovsky.

El 1 de marzo de 1894 se celebra una velada en honor a la memoria de Tchaikovsky en el Teatro Marinsky. El programa incluye el segundo acto de *El lago de los cisnes*, puesto en escena en esta ocasión por Ivanov, ayudante de Marius Petipa.

En aquella representación el papel de Odette fue interpretado por la famosa bailarina italiana Pierina Legnani, y motivado por el éxito que obtuvo la representación, Petipa decide la reposición íntegra del ballet y encarga al compositor Riccardo Drigo que recupere la partitura de Moscú. Drigo creyó oportuno eliminar algunos números del ballet y sustituirlos por unas cuantas «piezas de salón» cortas de Tchaikovsky, al igual que incluir un fragmento en el tercer acto de un compositor anónimo, que se especula es obra de él.

La versión de Ivanov y Petipa fue todo un éxito y, en la velada, la bailarina Pierina Legnani interpretó el doble papel de Odette - Odile, e introdujo sus famosos treinta y dos «fouettes», que dió a

conocer en el ballet *La Cenicienta*, como coda de su «pas de deux» del tercer acto.

Posteriormente a Pierina Legnani, grandes bailarinas han interpretado el papel principal de *El lago de los cisnes*, de las cuales destacan: Anna Paulova, Matilde Kschessinskaia, Olga Preobrajenska, Tamara Karsavina, Olga Spessivtzeva, Galina Ulanova, Alicia Markova, Alexandra Danilova, Maia Plisetskaia, Margot Fonteyn y Nataria Makarova.

Coreógrafos de todo el mundo se han inspirado en la obra original para crear una versión de *El lago de los cisnes*. Cabe citar a: Michel Fokine (1910), Agrippina Vaganova (1933), Nicholas Sergeyev (1934), Harald Lander (1938), George Balanchine (1951), Vladimir Bourmeister (1953), Frederick Ashton (1963), John Cranko (1963), Rudolf Nureyev (1964), Kenneth McMillan (1964), Erik Bruhn (1967), Yuri Grigorovich (1969), John Neumeier (1976) y Peter Darrell (1977).

La versión de un sueco

Cuando Mats Ek habla de *El lago de los cisnes* habla en primer lugar de la música de Tchaikovsky, que en su opinión es la causa principal de la supervivencia de la obra. «Alguien ha dicho que la música de Tchaikovsky es como las flores, pero no como las semillas», dice Mats. «Pero las flores tienen sus raíces en una profunda tristeza, en una nostalgia y una alegría salvaje y casi desesperada que hace que las flores sean seductoras y al mismo tiempo peligrosas».

Con su versión de *El lago de los cisnes*, estrenada en 1987, Mats Ek vuelve al repertorio del ballet romántico, y como la vez anterior, con *Giselle*, con la obstinación de que su traslación no cree polémica frente a la obra original. Por el contrario, trata de encontrar los sentimientos y complicaciones que pueden existir en la forma y la expresión temporal ligadas a la narración de la saga integrada por el príncipe, el cisne negro y el cisne blanco, la madre y el brujo.

Mientras que en la *Giselle* de Mats Ek atraían los fuertes contrastes entre los dos actos, las diferencias sociales y los diferentes semblantes del amor, en *El lago de los cisnes* fascina la música y la vida que ésta puede inspirar dentro del marco concreto de la leyenda.

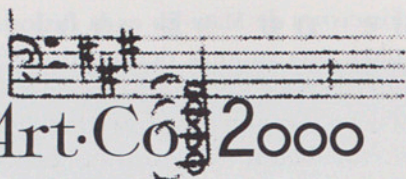

El lago de los cisnes de Mats Ek es la historia de una evolución con obstáculos, una ruptura demasiado difícil para poder ser debidamente realizada.

En la versión del coreógrafo sueco, el príncipe rompe con su madre, mujer dominante y autoritaria, para ir a recorrer el mundo. Visita algunos de los países descritos por la música. Primero se alegra, después le invade el temor. Se encuentra con el cisne negro, que muy bien puede representar dos aspectos de la misma persona, tratándose de un ideal confrontado con la realidad.

El príncipe se siente aterrorizado por el mundo que le rodea, este mundo que amenaza sus sueños de pureza. Regresa al lago de los cisnes, un destierro interior. Esto puede marcar un nuevo punto de partida en el lago con los animales que lo habitan.

Montse G^a. Otzet

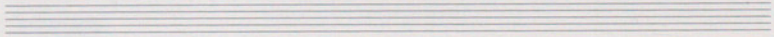
Art·Cò 2000

PUBLICITAT
AL SERVEI DE
LA MÚSICA

TRAFALGAR, 4, 11È. B I C TEL. (93) 268 35 00 / FAX (93) 268 48 29

Notes importants

En atenció als artistes i al públic en general, s'exigeix l'adequada correcció en el vestir (senyors: americana i corbata), i es prega la màxima puntualitat: no es permetrà l'entrada a la sala un cop començada la representació, ni verificar enregistraments, fotografies o filmar escenes de cap mena.

El Consorci del Gran Teatre del Liceu, si les circumstàncies ho reclamen, podrà alterar les dates, els programes o els intèrprets anunciats en aquest programa.

En compliment d'allò que disposa l'Article 92 del Reglament d'Espectacles, és prohibit de fumar als passadissos; hom ha d'utilitzar el saló del 1r pis i el vestíbul de l'entrada.

Accés pel carrer Sant Pau, núm. 1, bis, d'ús exclusiu per a minusvàlids. Tel. 318 91 22.

Edició i publicitat: Art-Co/2000

Disseny: Carmelo Hernando

FUNDACIÓ
GRAN TEATRE DEL
L I C E U

La Fundació privada Gran Teatre del Liceu s'ha creat amb una finalitat bàsica, que és la d'estimular les empreses del sector privat perquè contribueixin a la promoció i difusió de la Cultura, tal com és norma als països més desenvolupats.

En aquest sentit, les empreses que formen el primer Patronat i les que s'han anat adherint a la nova Fundació, ja sigui com a Protectores, Col·laboradores o Cooperadores, entenem que la societat catalana d'avui no pot desentendre's de la sort d'una institució tan arrelada a la vida cultural de Barcelona i tan representativa de la vida musical de Catalunya com és el Gran Teatre del Liceu.

Cal conservar i enfortir aquest llegat cultural, creat fa més de 150 anys sense cap altre impuls que no fos el que procedia d'una imparable il·lusió col·lectiva. Deixar ara el futur del Liceu a l'exclusiva responsabilitat de les institucions públiques equivaldria a una mena de deserció.

Per això us demanem que, en la mesura de les vostres possibilitats, us incorporeu a la tasca que ens hem imposat i que, tot associant el vostre nom al prestigi del nostre Gran Teatre, ajudeu a la realització dels seus projectes.

FUNDACIÓ
GRAN TEATRE DEL
L I C E U

Presidenta d'Honor
S.M. LA REINA SOFIA

Patrons

CATALANA DE GAS
CAIXA DE CATALUNYA
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA
AIGÜES DE BARCELONA
BANCO DE EUROPA
BANC DE SABADELL
GRUPO TORRAS
CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Protectors

ANGLO NAVAL INDUSTRIAL
BASSAT, OGILVY & MATHER
IBM
SEAT

Col·laboradors

NESTLÉ
ROCA RADIADORES

Cooperadors

BUFET BERGÓS
COOPERS & LYBRAND
EDITORIAL VICENS VIVES
ENIMONT IBERICA
MCS Marketing Comunicaciones y Servicios
RICARDO MOLINA, S.A.

Informació

Fundació Gran Teatre del Liceu
-c/. Sant Pau, 1 bis
08001 Barcelona
Telèfon 318 91 22

Pròximes funcions

L'Atlàntida

Manuel de Falla/ Ernesto Halffter
Sobre el poema de Jacint Verdaguer
(Versió de concert)

Director d'orquestra **Edmon Colomer**
Director del cor **Romano Gandolfi**
Subdirector del cor **Andrés Máspero**

Enric Serra, Victoria de los Angeles,
Francesc Garrigosa, Josep Benet, Jordi Ricart,
Virgínia Parramon, Rosa Mª Conesa, Carolina Segarra,
Mª Lluïsa Muntada, Montserrat Torroella, Mercè Obiol,
Montserrat Pi, Eleazar Colomer

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
COR INFANTIL L'ESQUITX

Dimecres, 23 de setembre, 21 h., funció núm. 9, fora d'abonament

Dijous, 24 de setembre, 21 h., funció núm. 10, torn A

Amb el patrocini de: COMISSIÓ AMÈRICA I CATALUNYA, 1992
Generalitat de Catalunya

Organització tècnica: EUROCONCERT

Einstein on the beach

Philip Glass/ Robert Wilson

Lucinda Childs, Sherly Sutton,
Christopher Knowles, Samuel M. Johnson

Direcció musical **Michael Riesman**
Direcció d'escena i escenografia **Robert Wilson**
Coreografia **Lucinda Childs**

LUCINDA CHILDS DANCE COMPANY/ PHILIP GLASS ENSEMBLE

Funció de Gala

Dimarts, 29 de setembre, 20 h., funció núm. 11, torn D

Dimecres, 30 de setembre, 20 h., funció núm. 12, torn A

Dijous, 1 d'octubre, 20 h., funció núm. 13, torn B

Divendres, 2 d'octubre, 20 h., funció núm. 14, torn C

Dissabte, 3 d'octubre, 17 h., funció núm. 15, torn T

NINA RICCI
PARIS

Edizione - Foto David Lauffen

Il flacone originale in cristallo Lalique

L'Air du Temps

42459.2